

Ե Ր Գ Ը

Թախիծը հովին
Կ'իջնէ յամբօրէն,
Ու կ'անցնի նորէն
Իրկունը լըռին:

Գիշ մ'ալ տակաւին,
Ու պիտի հասնիմ
Ինծի մըտերիմ
Մովու ափունքին:

Հոն՝ ամէն գիշեր
Քարի մը վըրայ
Երգ մը կը դողայ:

Ես հիմայ կ'երթամ
Երգս ընդխառնելու
Այդ երգին հետու....:

★

Հ Ն Ձ Ե Ա Կ

Ըտեն՝ այս տըղան
Մինակ է ընդմիշտ,
Ունի ա՛յնքան վիշտ
Եւ ցաւ լըռելեայն:

Մայթերուն վըրայ
Գիշերներն յաճախ
Ինքն իր մէջ խաղաղ
Ան լուռ կը խոկայ:

Կարծես ան կ'երթայ
Այսպէս առանձին,
Մահուան գրգռներն,

Մինչ նըստէ մը հին
Մայթերուն վըրայ
Տըխուր կը հեւայ:

★

Փ Ո Թ Ո Ր Ի Կ

Անդունդն ի վար իմ սրտին
Մէկը ձայնեց մեղմաբար,
Կարծես ոգի մը ըլլար
Գիշերուան մէջ թախծագին:

Ձայն մը ելաւ իմ սրտէն,
Ո՛չ երգ էր ան, ո՛չ նըստէ,
Այլ փոթորի՛կ անյատակ
Ու խենթ շառաւիղ ոգեղէն....

Ըսին, տըղան այս ունի
Ո՛չ երգ, ոչ սէր, ոչ ժըպիտ,
Ո՛չ իսկ սիրտ մը գեղանի:

Արդ կը նայիմ ընդերկար
Ես իմ սրտիս անդունդին
Ուր կա՛ն գիշեր մը յամառ

Եւ տրտմութի՛ւն մ'ողեւար....

★

Մ Ղ Ձ Ա Ի Ա Ն Ջ

Օ՛ր, մութին մէջ անվերջ
Կայ թախիծ ու մորմոք,
Մութ, թշուառ ու անուր
Ցաւ մը կայ անընդմէջ:

Կայ վիշտ մը լըռելեայն,
Ամէն ժամ, ամէն տեղ,
Եւ արցունք լուսագծւոյ
Հեկեկում մահկապան:

Հոն՝ մութին մէջ հիմայ
Կայ օճիկ ու արիւն,
Աւերում, տխրութիւն....

Մէկն ափով, մասնէրով
Գը խեղդէ՛ կը խեղդէ՛
Երազ մը լուսաթով....

Հալեպ

ԼԵՒՈՆ ՎԱՐԴԱՆ